

figuren, die sterk den invloed van 's kunstenaars geestelijken leermeester Rubens toonen, steunen nog het vroegere plafondstuk. Een vierde soortgelijk stuk zal aanwezig geweest zijn boven den nu gedichten doorgang naar de garderobe rechts van den schoorsteen. De oorspronkelijke schoorsteen met het door De Wit in zijn tweeden brief van 15 Januari 1720 vermelde ovale schoorsteenstuk moet eveneens zijn verdwenen. De huidige schoorsteenboezem doet aan als een ongelukkige 19e eeuwse navolging van dien op een der fraaie bewaarde schoorsteenontwerpen, dat den indruk maakt het ontwerp van den oorspronkelijken schoorsteen te zijn (afb. 6). Ook andere wijzigingen zijn niet uitgebleven. Zelfs de, niet slecht bij De Wit's werk passende wandbespanning met wijnrood zijdedamast behoeft niet origineel of zelfs maar uit den tijd van haar typische Lodewijk XV-omlijsting te zijn; het ontstaan der laatste is te bepalen door de vermelding op een schetsje van een dergelijk lijstfragment „geaccordeert 16 Juny 1765 à 6 st. de voet het snijwerk.” Op de werktekening staat bij de groote wandvakken het woord „stuck” aangegeven, waarbij men geneigd is te denken aan geschilderde kamerbehangsels, den gewonen wandtooi na het begin der 18e eeuw van de voornaamste kamers in Hollandsche huizen van eenige beteekenis.

Het pleit intusschen voor de kracht der oorspronkelijke conceptie, dat deze nu „roode salon” genoemde achterzaal niettemin nog sterk den indruk geeft van een voornaam achttiende-eeuwsch interieur.

Het huis behield voorts goede voorbeelden van ietwat eenvoudiger opgezette interieurs uit dien tijd, hetzij dan elk eenigszins gewijzigd. Zij zijn voorzien van een meer of minder rijk stucplafond benevens dessus-de-porte en schoorsteenstuk door telkens een gespecialiseerd meester, wiens werk in decoratieve richting ging. Op de benedenverdieping bezit de antichambre verdienstelijke stukken met veel gevogelte door Abraham Bisschop, welke eveneens zijn gerestaureerd door den heer De Wild. Het vroeger als eetzaal dienende vertrek links van de vestibule kreeg in 1715 weer de oude, slechts voor den nieuwen toestand pasklaar gemaakte pilasterbetimmering en schilderijen. Zulks is wellicht de oorzaak, dat juist dit vertrek later geheel in Empire-stijl is ingericht. Alle overige kamers waren, hetgeen kenmerkend is voor de toenmalige verhoudingen, slaapkamers, die echter, veel meer dan thans gebruik is, ook voor bewoning overdag waren ingericht.

Bij de rechtervoorkamer op de verdieping is het mogelijk de tekening voor het stucplafond en ditzelve te vergelijken (afb. 8 en 12). Menigeen heeft wellicht bezwaren tegen het ontwerp op zichzelf. De kamer dankt niettemin een goed deel van zijn karakter aan het rijkversierde stucplafond. Als dessus-de-porte dienen ietwat kil-aandoende idyllische landschappen door den reeds als kunstenaarsbiograaf genoemden Van Gool, welke men in dit verband toch noode zou missen.

De overeenkomstige kamer ter linkerzijde toont een toenmaals veel voor-